

ಹಸಿವು

ಬದುಕಿರುವ ಎಲ್ಲ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಹಸಿವು ಎಂಬುದರ ಅನುಭವ ಸಹಜ ಹಾಗೂ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಉಸಿರಾಟದಂತೆಯೇ ಹಸಿವೆಯೂ ಜೀವಂತಿಕೆಯ ಒಂದು ಲಕ್ಷಣ. ಮನುಷ್ಯನ ಬಹುತೇಕ ಯೋಚನೆಗಳೂ, ಕ್ರಿಯೆಗಳೂ ಹಸಿವೆಯನ್ನು ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಸುತ್ತಲೇ ಗಿರಿಕೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. 'ಬೈಗೂ ಬೆಳಗೂ ಊಟದ ಕೆಲಸ, ಉಂಡ ಮೇಲೆ ಶಯನ' ಎಂಬುದೇ ಮನುಷ್ಯನ ಜೀವನ ಗೀತೆ. ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ದೊರೆತ ಮೇಲೆಯೇ ಮನುಷ್ಯನ ಇತರ ಇಂದ್ರಿಯಗಳು ಚುರುಕಾಗುತ್ತವೆ; ವಿವಿಧ ಬಯಕೆಗಳು ಪುಟಿಯುತ್ತವೆ. ಜೀವನದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಆತನ ಹಸಿವು ನೀರಡಿಕೆಗಳು ತೃಪ್ತಿಗೊಂಡ ನಂತರವೇ. ಹಸಿವು ಕೆರಳಿದಾಗ ಮನುಷ್ಯನೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಜೀವಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ನಿಯಂತ್ರಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಹುಲಿ, ಸಿಂಹ ಮುಂತಾದ ಕ್ರೂರ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕ್ರಿಯೆ ತೀವ್ರ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುವುದು ಅವು ಹಸಿದಿದ್ದಾಗಲೇ. ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿನ ಭೀಮ-ಬಹುಸುರ ಪ್ರಸಂಗದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಪೋಷಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿರುವುದು ಅವರನ್ನು ಕಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅಗಾಧ ಹಸಿವು ಎನ್ನಬಹುದೇನೋ. ಬಹುಸುರನಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಒಂದು ಬಂಡಿ ಷಡ್ರಸೋಪೇತ ಆಹಾರ, ಜೊತೆಗೆ ಬಂಡಿಯನ್ನು ಎಳೆತರುವ ಎತ್ತುಗಳು, ಅದರ ಸಾರಧಿ-ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಭಕ್ಷಿಸಿದ ನಂತರವೇ ಹಸಿವು ಶಮನವಾಗುತ್ತಿತ್ತಂತೆ! ಭೀಮನಂತೂ 'ವ್ಯಕೋದರ.' ತೋಳದಂತೆ ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಲಾರದ ಹಸಿವು ಆತನದು. ಏಕಚಕ್ರನಗರದಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷಾ ಟನೆಯಿಂದ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಆಹಾರ ಆತನಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಆತನ ಹಸಿವೆಯ ಪ್ರಖರತೆಯನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದ ತಾಯಿ ಕುಂತಿ ಭಿಕ್ಷಾ ಟನೆಯಿಂದ ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಮಪಾಲನ್ನು ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಇಡೀ ಪಾಲನ್ನು ಭೀಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಉಳಿದ ಪಾಲನ್ನು ತನ್ನ ನಾಲ್ವರು ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳಂತೆ. ಈ ಅಲ್ಪಾಹಾರದಿಂದ ಭೀಮನ ಜಠರಾಂಗಿ ತಣಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಬಹನ ಪುಷ್ಕಳ ಭೋಜನ ಭೀಮನ ಹಸಿವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಕೆರಳಿಸಿರಬೇಕು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಬಹನ ಸಂಹಾರವಾಯಿತು; ಭೀಮನ ಕುದ್ಧೆ ತಣಿಯುವಂತಾಯಿತು. ಹೀಗೆ ಭೀಮ ಬಹರ ಹೊರಾಟ ಇಲ್ಲದವರ ಮತ್ತು

ಉಳ್ಳವರ ನಡುವಣ ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕೊಂದು ರೂಪಕವೆನ್ನುವಂತಿದೆ. ಹಸಿವು ಎಂಬುದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜೀವಿಯೂ ತನ್ನ ಚಿತ್ತಸ್ಥವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಕೃತಿ ಕೊಡುವ ಪ್ರೇರಣೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಆಹಾರವು ದೈಹಿಕ ಹಸಿವನ್ನು ನೀಗಿಸಿ, ಪ್ರಾಣಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಇಂಧನದಂತೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಆಹಾರದ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯ ಕಂಗಾಲಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಸ್ಥಿತಿ ದಯನೀಯವಾಗುತ್ತದೆ. 'ಕತ್ತಲೆಯಲಿ ಬತ್ತಲೆಯಲಿ ತಲೆಗೆದರಿದೆ ಬದುಕು; ಕಣ್ಣೆಲ್ಲೋ ಎತ್ತರದಲಿ, ತುಟಿ ದುಃಖದ ಬಿರುಕು' ಎಂದು ಕವಿ ಕೆ.ಎಸ್.ನ ವರ್ಣಿಸಿರುವುದು ಇಂಥ ದೀನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನೇ. ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕಾಡಿಸುವುದು ಆಹಾರದ ಹಸಿವು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ; ಅವನನ್ನು ಕಂಗಡಿಸುವ, ಉದ್ದಿಪಿಸುವ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಗೆಯ ಹಸಿವುಗಳೂ ಸಾಕಷ್ಟಿವೆ. ಕೆಲವರಿಗೆ ನಿಯಂತ್ರಿಸಲಾಗದ ಕಾಮದ ಹಸಿವು; ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಗಳಿಸುವ, ಕೂಡಿಡುವ ಹಸಿವು; ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರದ ಹಸಿವು; ಇನ್ನಷ್ಟು ಮಂದಿಗೆ ಹೆಸರು ಗಳಿಸುವ ಹಸಿವು. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಾಮಸ ಹಾಗೂ ರಾಜಸ ಹಸಿವುಗಳು ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಬಹುದು. ಮನುಷ್ಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಕೆಲವರು ಜ್ಞಾನದ ಹಸಿವಿನಿಂದ ಪರಿತಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬದುಕಿನ ಕೊನೆಯ ಕ್ಷಣದವರೆಗೂ ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನದ ಪರಿಧಿಯನ್ನು ಹಿಗ್ಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಹತಹಿಸುವ ಮಂದಿ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರಿಂದಲೇ ಮನುಕುಲ ಪೀಳಿಗೆಯಿಂದ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಮುನ್ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು. ಇಂಥ ಹಸಿವೆಯನ್ನು ಬೌದ್ಧಿಕ ಹಸಿವು ಎನ್ನಬಹುದು. ಇನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲರ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಹಸಿವೆಯೂ ಇದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ತನ್ನನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುವ, ತನ್ನ ಒಳಿತು ಕೆಡಕುಗಳಿಗೆ ಸ್ಪಂದಿಸುವ ಇನ್ನೊಂದು ಜೀವದ ಸಾಂಗತ್ಯ ಬೇಕು ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಜಗತ್ತಿನಾಚೆಗೂ ತಮ್ಮ ಸಹ ಪಯಣಿಗರಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಹೃದಯದ ಪಿಸುನುಡಿಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಹೃದಯ ಜೀವಿಗಳಿಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಮನುಷ್ಯರೂ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಿಗೂ ತಾಯಿ ಕೊಡುವ ಆಹಾರದ ಜೊತೆಗೆ, ಆಕೆ ತನ್ನನ್ನು ಮುದ್ದಿಸಬೇಕು, ಪ್ರೀತಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಬಯಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಪ್ರೀತಿ, ವಾತ್ಸಲ್ಯ, ಸ್ನೇಹ, ಆತ್ಮೀಯತೆ- ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಕುರಿತಾದ ಹಸಿವು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಮನುಷ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಉಳಿಸಿ, ಕಾಪಾಡುತ್ತದೆ!

■ ವೈನತೇಯ

★ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಇಲ್ಲ, ಒಳ್ಳೆಯದೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮತ್ತು ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಎಂದು ವಿಂಗಡನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. -ಶೇಕ್ಸ್‌ಪಿಯರ್

★ ನಿನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಹಣ ಬೇರೆಯವರೆದುರು ಘರ್ಷಿಸದಿದ್ದರೆ ಆ ಹಣ ವ್ಯರ್ಥವೆಂದೇ ತಿಳಿದುಕೋ. -ಜಮನಲಾಲ್ ಬಜಾಜ್

★ ಯಾವ ವಸ್ತುವಿನಿಂದ ಆನಂದ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಅದು ಸುಂದರ ಅಲ್ಲ. ಯಾವುದು ಸುಂದರ ಅಲ್ಲ ಅದು ಸತ್ಯ ಆಗಲಾರದು. ಎಲ್ಲಿ ಆನಂದವಿದೆ ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಇದೆ. -ಪ್ರೇಮ್‌ಚಂದ್

★ ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಹಣ ನಿಧಾನವಾದ ಆದರೆ ರುಚಿಯಾದ ವಿಷ ಇದ್ದಂತೆ. ತಿನ್ನುವಾಗ ರುಚಿ ಎನಿಸಿದರೂ, ತಿಂದ ಮೇಲೆ ಅದು ತಿಂದವನನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತದೆ. -ಲೋಕಮಾನ್ಯ ತಿಲಕ್

ಮಾತೇ ಮತ್ತು

★ ನನಗೆ ನನಗಿಂತ ದೊಡ್ಡದು ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತು ಇಲ್ಲ! -ಸ್ಪೆನ್ಸರ್

★ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಉನ್ನತಿಯನ್ನು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. -ಸಾಮ್ಸಿ ವಿವೇಕಾನಂದ

★ ಕುರಿಯಂತೆ ನಡೆಯುವವರು ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು, ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ನಡೆಯುವವರು ತುಂಬ ಕಡಿಮೆ. -ದ.ರಾ.ಬೇಂದ್ರೆ

★ ಯಾವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದು ಸ್ವಶಾನದಂತೆ. -ಖಲೀಲ್ ಗಿಬ್ರಾನ್

★ ನ್ಯಾಯ ಎನ್ನುವುದು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದು ತಡವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. -ಪಿ.ಬಿ.ಶೆಲ್ಲಿ

★ ಸ್ವತಃ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಹೇಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸುವುದಿಲ್ಲ. -ಖಲೀಲ್ ಗಿಬ್ರಾನ್

★ 'ಸ್ನೇಹಿತ ನಿರ್ಗಮ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸೋದರ'. ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವವರೇ ನಿಜವಾಗಿ ಧನ್ಯರು. -ನಿರಂಜನ

★ ನಾವು ಪಾಪವನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಪುಣ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. -ಮೈಥಿಲಿ ಶರಣ ಗುಪ್ತ

★ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ಮತ್ತು ಐಶ್ವರ್ಯ ತುಲನಾತ್ಮಕ ಪಾಪ. -ಅರವಿಂದರು

★ ನಾವು ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಯವು ಕಾರಣಗಳ ಅನುರೂಪವಾಗಿರುತ್ತದೆ. -ಅನುಪಮಾ ನಿರಂಜನ